

„Nepečujte o telo“

30

„Od slávy k sláve“

Rozvoj charakteru je vraj tá najdôležitejšia práca, aká bola kedy ľudom zverená. Nasledujúcu hodinu budeme skúmať svoju výsadu i zodpovednosť pri nadobúdaní charakteru, aký má Kristus. Pripojte sa k nám v tomto pôsobivom cykle osobnej obnovy, keď nás kazateľ Stephen Wallace povedie „Od slávy k sláve“.

Dobrý večer, priatelia, a peknú sobotu vám prajem. Chválim Pána za to, že je tu sobota. Aké požehnanie nám v nej dal náš Stvoriteľ a Vykupiteľ! Pamätník Jeho dokončeného stvoriteľského diela. Dokončil ho **pre 6 000 rokmi**. {AH 539.3} No je to viac než len to, však? Pred 2 000 rokmi náš Stvoriteľ, ktorý sa stal našim Vykupiteľom, vykrikol na kríži: „**Je dokonané!**“ {Ján 19,30} A kedy to vykrikol? V piatok popoludní. A čo urobil po dokončení spásneho diela? Odpočíval v hrobke, a tak teraz my odpočívame v Ňom a s Ním, nielen ako s našim Stvoriteľom, ale aj ako s našim Obnoviteľom. Amen? {Amen.} Chvála Bohu za sobotu. Chvála Bohu za sobotu. Očakávam zvláštne vyliatie Jeho Ducha na nás v tento svätý deň. Lenže, milí priatelia, dostaneme to, ak o to čo? Požiadame. Túži na nás vyliť svojho Ducha a verím, že nám v tento sobotný deň dá s radosťou mimoriadnu dávku svojho Ducha. No nech po tom akokoľvek túži, nemôže to urobiť, ak Ho o to nepožiadame. „**Proste a bude vám dané.**“ {Mat 7,7} Milí priatelia Laodicejčania, počujete Ho dnes večer klopať? Klopať na dvere vášho srdca? Viete, pravdivý svedok to hovorí konkrétne nám: „**Hľa, stojím pri dverách a klopem.**“ {Zj 3,20} Chce vojsť, ale na čo čaká? Na naše pozvanie. Čaká, kým otvoríme dvere a pozveme Ho dnu. Využijete dnes večer tú príležitosť? A keď sa budete modliť za seba, pomodlite sa aj za mňa, prosím? Túžim po vašich modlitbách. Potrebujem ich. Na začiatok nášho štúdia venujme chvíľu tichej modlitbe.

Môj Otec v nebi, v mene Ježiša Krista, Pána našej Spravodlivosti, prichádzam, aby som Ťa chválil a ďakoval Ti za vzácny dar sobotného dňa. Ďakujem Ti, že si ju urobil tak nesmierne dôležitou. Ctíme si Ťa a odpočívame v Tebe ako v našom Stvoriteľovi a Vykupiteľovi. Tak veľmi Ti ďakujeme za to, že si pripravený prísť a mať s nami túto sobotu zvláštne spoločensťvo. Pozývame Ťa, urob to. Vlastne Ťa naliehavo prosíme, aby si túto svätýňu naplnil svojou prítomnosťou po celý tento svätý deň. Otec, chceme však viac než len to. Chceme, aby si po celý tento deň naplnil zvláštnym spôsobom naše telesné chrámy. Nemôžeme svätiť Tvoju sobotu, ak v srdci nemáme Tvojho Svätého Ducha. Len Tvoja prítomnosť môže čokoľvek posvätiť, tak naplň tento čas a priestor – toto miesto a naše srdcia – Duchom Svätým. Oživ a posilni naše duševné a duchovné schopnosti a nech nás Tvoj Svätý Duch pri štúdiu Tvojho Svätého Slova uschopní tak pochopiť, oceniť a aplikovať svätý zákon a sväté zásady a svätú pravdu Tvojho Svätého Slova v našich životoch, aby sme boli Duchom Svätým posvätení. Chceme byť svätí pre Ježiša a Ty si svätý a my chceme byť ako Ty. Preto prosím, Pane, umožni to. Zvláštnym spôsobom ved' a usmerňuj naše dnešné večerné štúdium. Ty vieš, aké je dôležité. A modlím sa, aby si viedol moje myšlienky a diktoval každé moje slovo, a to, čo dokážeš cezo mňa povedať, Otec môj, nech nájde vnímavé srdcia a mysle a najmä poddajné vôle, aby to mohlo premeniť životy. Posväť nás pravdou. Prosíme Ťa o to v mene Toho, ktorý je Pravda, v mene Ježiša. Amen.

Spoločne sme študovali úlohu vôle a zistili sme, že je načisto centrálna. Uvedomili sme si pravdu inšpirovaného výroku, že všetko, „**všetko závisí od správnej činnosti vôle.**“ {SC 47.1} Zvlášť sme si to všimli pri prekonávaní pokušenia a starostlivo sme preštudovali tú pozoruhodnú pasáž u Jakuba, ktorá

veľmi systematicky objasňuje proces pokušenia, a ako ilustráciu pritom používa pôrod – čosi z hmatateľnej sféry. Sme za to Jakubovi veľmi zviazaní, lebo nám to skutočne pomáha lepšie pochopiť, čo sa odohráva v tej nehmotnej sfére – v tej duchovnej, pokiaľ chápeme rovnocennosť každého štádia procesu pôrodu. Pokúšali sme sa o to včera večer a dúfam, že to bolo jasné a že ste si uvedomili, ako životne dôležité je bezvýhradne odovzdať svoju vôľu Ježišovi Kristovi.

Naša vôľa od prírody otročí starému človeku a cez neho satanovi, lebo satan môže ovládať a riadiť našu vôľu prostredníctvom žiadostí tela. A tak to aj zostane, lebo viete, až kým nás smrť nerozdelí, vôľu tyranizuje jej prirodzený manžel, starý človek. Pri stvorení bola ľudská vôľa zosobášená s Pánom Bohom. **Izaiáš 54: „Lebo tvojím manželom je tvoj Učiteľ, Hospodin zástupov je Jeho meno.“** No v rajskej záhrade sa s Ním ľudská pomocníčka od božského Stvoriteľa rozviedla a čo je tragické, nielenže sa s Ním rozviedla, ale sa tiež vydala za starého človeka a jeho spojenca satana. A odvtedy nás tyranizuje tento biedny despotický manžel, starý človek. A tak to zostane až dokedy? Kým nás smrť nerozdelí.

Spomínate si na zákon o manželovi? **„Tvoja túžba sa poniesie k tvojmu mužovi, a on bude panovať nad tebou.“ {1 Moj 3,16}** Kým starý muž panuje, ľudská vôľa bude... Ako sme ju včera večer nazvali? – Vilma. Vilma je bezmocná, poddajná manželka. Vie povedať akurát: *„Áno, drahý. Čo chceš ty, drahý, to chcem aj ja.“* Ale svetu to radšej nedajme vedieť, udržme to v tajnosti, lebo keby sa to dozvedel, mohlo by to pošpiniť našu povesť. A tak motivovaní egom zvládame udržať za zatiahnutými závesmi a zatvorenými dverami súkromný hriech v predstavách, kde si myslíme, že nikto nevie, čo sa deje. Kto to však vždy vie? Boh. Viete, on nevidí tak ako človek. **Človek sa pozerá na to, čo je pred očami, no Boh hľadá kam?... Na srdce. {1 Sam 16,7}** A vždy, keď Vilma privoľí žiadostiam tela a dovoľí im, aby žili vo fantázii, uvažuje o nich, prechováva ich v súkromí myšlienkového života, v Božích očiach sme čo, priatelia? Zhrešili, lebo v tom okamihu **„žiadosť počala“ {Jak 1,15}** a skôr či neskôr, spýtajte sa nejakej matky, ak počnete, tak čo? Porodíte. A vtedy ten čin spáchame. Vyjde z lona mysle do ríše správania a ľudia to vidia a často žasnú, lebo nevedeli, čo sa deje za zatiahnutými závesmi a zatvorenými dverami spálne mysle. Nevedia o tom.

Moji milí priatelia, ak sme počali, tak aj porodíme, ak neurobíme čo? Ak si nedáme urobiť potrat. Pamätáte sa? **1 Ján 1,9: „Keď vyznávame svoje hriechy, verný je a spravodlivý, aby,“** čo? **„... aby nám odpustil hriechy a očistil nás od všetkej nepravosti.“** Chvála Jeho menu, proces je prerušený a my ten čin nemusíme spáchať. No najskôr musíte uznať, že je to hriech, až potom ho môžete vyznať, a práve tu sú mnohí zmätení a pomýlení. Myslia si, že kým to neurobia, tak nezhršili. Lenže, priatelia, Ježiš to tak neučí. Hovoríte, že ak scudzoložíte, ste vinní: **„Hovorím vám, že ak sa pozrie na ženu s myšlienkou požiadať ju, už aj scudzoložil s ňou,“** kde? **„...vo svojom srdci.“ {Mat 5,28}** V súkromí mysle. Ak sme teda uznali, že sme zhrešili, potrebujeme to vyznať skôr, ako to prejde do sféry správania.

Sú to také dôležité myšlienky, že cítim nutkanie ich dnes večer zopakovať najmä kvôli tým, čo tu včera večer neboli. My všetci si však musíme uvedomiť, že Vilma nie je schopná sama odmietat' zvodné návrhy starého muža, lepšie známe ako pokušenie. Musí byť daná inému, musí sa vydať za iného, a ako sa vydá za iného? Nuž, musí zomrieť... Alebo jej prvý manžel musí zomrieť. Musí zomrieť starému mužovi – aj tak sa to dá povedať, a ako to urobí? Tým, že príde k úpätiu kríža a prijme Kristovu smrť za hriech za svoju vlastnú. Hovoríme: *„Zomieram“* starému mužovi, a čo urobíme potom? Povieme: *„Áno“* Ježišovi a dáme vôľu jej novému manželovi a Ten sa jej zmocní. Zmocní sa jej, a budeme s Ním jedno, jedno v duchu, a je niekoľko výrokov, priatelia, ktoré... Musím sa s vami proste podeliť o to, čo som nestihol včera večer. Je to na strane 65, druhé zhora. Citát z **Review and Herald, 15. marec 1892: „Keď Kristus skrze vieru prebýva vo vašom srdci, táto bohatá skúsenosť bude vaša. Potom pocítite, ako vám do srdca prúdi láska a podmaňuje si každú náklonnosť a myšlienku a podrobuje ich Kristovi. Neviete to vysvetliť; ľudský jazyk nikdy nevysvetlí, ako sa Kristova láska môže zmocniť duše a viesť k podriadenosti každú silu mysle. No spoznáte to z vlastnej skúsenosti.“**

Milí priatelia, ak tú osobnú skúsenosť nemáte, prosím vedzte, že je to preto, že ešte nie ste zosobášení s Ježišom. Pozrite, ak sa s Ježišom zosobášite, stane sa pre vás „výtečný nad iných desať tisíc.“ {Pies 5,10} Stane sa „celým prežiadúcym,“ {Pies 5,16} a mimochodom sú to frázy z Piesne Šalamúnovej, ktorá používa manželský zväzok ako predobraz nášho zväzku s Kristom a **práve láska k Nemu nás núti** {2 Kor 5,14} a **zajíma v plen každú myseľ do poslušnosti Krista.** {2 Kor 10,5} On sa pre nás stane centrálnou myšlienkou.

Citát z **Review and Herald, 30. máj 1882.** Počúvajte: „**Aby sme boli živými kresťanmi, musíme mať živé spojenie s Kristom. Pravý veriaci môže povedať: ‚Viem, že môj Vykupiteľ žije.‘** {Jób 19,25} **Toto intímne spoločenstvo s naším Spasiteľom odníme túžbu po pozemských a zmyslových potešeniach. Všetky naše sily tela, duše a ducha by mali byť venované Bohu. Keď sa naše náklonnosti posvätia, naše záväzky voči Bohu sa stanú prvotnými a všetko ostatné druhotným.**“ A môžeme vyznať spolu s Dávidom – **Žalm 73,25: „Koho by som mal na nebi? A popri tebe nemám v nikom záľuby na zemi!“** „**Popri tebe nemám v nikom záľuby na zemi!“**

Priatelia moji, máte s Ježišom takýto vzťah? Prosím, uvedomte si, že ak s Ježišom nemáte takýto vzťah, potom na vás nepôsobí, a nepúta vás Kristova láska. A neexistuje spôsob, ako by ste mohli byť schopní odolať žiadostiam tela, jedine skrze lásku Kristovu. To je jediná cesta.

Takže, podelil som sa s vami o toto, a teraz chcem s vami pouvažovať o jednej z Vilminých prvotných zodpovedností v domácnosti môjho ja, v domácnosti vášho ja. Keď ju dáme Kristovi, stane sa jej manželom a jej túžba sa nesie po ňom a On vládne nad ňou. A radikálne sa všetko zmení, lebo teraz je vydatá za radikálne odlišného manžela, než akého mala doposiaľ. Starý muž mal zvrátené túžby zvané telesné žiadosti. Všetko, čo napĺňalo jeho žiadosti po zmyslových rozkošiach, telesnom potešení, svetskom imaní a uspokojení ega, bolo to, čo si želal a vôľa mu musela tie túžby plniť – keď bola zaňho vydatá. No teraz je vydatá za iného manžela a Ten má iné túžby. Pre vašu domácnosť si želá všetko, čo podporí vieru, nádej a lásku, ale najmä čo? ...lásku.

Mimochodom, je fascinujúce porovnať **žiadosti tela, žiadosti očí a pýchu života** {1 Ján 2,16}, čo sú žiadosti starého muža, s vierou, nádejou a láskou, čo sú túžby duchovnej prirodzenosti. Fascinujúce. Je to štúdium samo osebe. Je to taká radikálna zmena, že Vilma si teraz ako oddaná manželka, ktorá chce potešiť svojho nového manžela, uvedomuje, že je tu úplne iná strava, ktorú treba pripraviť na sýtenie mysle. Moji milí priatelia, to je téma, ktorú máme na dosah ruky – duševná strava a jej dopad na budovanie charakteru.

Pozrite, v knihe Prísloví 31. kapitole, ktorá popisuje vzor matky a ženy, ktoré sú jej prvotné zodpovednosti? **Príslovia 31,15: „Vstáva ešte za noci a dáva pokrm svojej čeladnia to, čo patrí, svojim dievkam.“** Pozrite, Vilma je správkyňou domácnosti. Vôľa je vládnucou silou v povahe človeka. No ona sama podlieha autorite svojho manžela a domácnosť má živiť podľa Jeho túžob. No ak je skutočne vydatá zaňho, jej túžby sú Jeho túžbami. Viete, čo hovorí zákon manžela? „**Tvoja túžba sa ponesie k tvojemu mužovi, a on bude panovať nad tebou.**“ {1 Moj 3,16}

No do problémov sa dostávame priatelia vtedy, keď sa snažíme predstierať, že sme zosobášení s Kristom, hoci v skutočnosti sme stále zosobášení so starým človekom. Počujete, čo sa tu snažím vysvetliť? Je to ťažké, lebo prirodzene nemáme chuť na to, čím chce Kristus živiť naše mysle. Stále nás ešte tyranizujú zvrátené chutky starého muža. Každý deň sa preto musíme ubezpečiť, že sme urobili tú púť ku krížu a povedali tie dve veci. Ktoré? „*Zomieram*“ starému človeku a čo ešte? „*Áno*“ Ježišovi. „*Áno*,“ poddávam Ti svoju vôľu, Pane Ježišu, túžim po tom, po čom túžiš Ty. A On nám mocou Ducha Svätého zmení chuť. V tom procese s Ním však musíme spolupracovať, nestane sa to za jednu noc. A novú chuť si vytvoríme tým spôsobom, že sa rozhodneme prestať čímkoľvek živiť myseľ starého človeka a myseľ toho nového svedomito sýtiť všetkým, čo potrebuje. Pavol to vyjadruje takto. **Rimanom 13,14:**

„Ale si oblečte Pána Ježiša Krista a nepečujte,“ o čo? „...o telo.“ Čo nerobte? Občas sa nestarajte? Nie. Čo nerobte? **Nestarajte sa o telo.**

Takže, čo sa pod slovom „starat' sa“ (zastar. pečovať) myslí? No, keď idete kempovať, čo máte ako prvé v zozname? Jedlo. Dobré, niektorí máte pri kempovaní rovnaké priority ako ja. O čom by bolo kempovanie bez dobrého jedla? Keď Pavol hovorí: „**Nepečujte o telo tak, aby sa v ňom zobúdzali zlé žiadosti,**“ vyzýva nás, aby sme starého človeka ničím nesýtili. Počujem „amen“? {Amen.} Moji milí priatelia, je to jediná cesta, ako si môžeme obliecť Pána Ježiša Krista, posadiť Ho na trón svojich životov a udržať Ho tam. Viete, toľkí z nás sa snažia posadiť Krista na trón, a potom pokračujú v kŕmení starého človeka. No ak kŕmime starého človeka, čo napokon urobí? Získa späť nadvládu. Takže **nielenže zostane, ale znovu bude aj kraľovať. {Rim 6,12}** Viete, ak plníme žiadosti tela, ak poslúchame žiadosti tela, hriech nielen že zostáva, ale aj kraľuje, a ak hriech kraľuje, kto nekraľuje? Ježiš. Je preto načisto nevyhnutné, ak sme si obliekli Pána Ježiša Krista a máme si Ho ponechať, čo musíme z Jeho milosti urobiť? **Nestarat' sa o telo! Nestarat' sa o telo.**

A je dôležité pri budovaní charakteru, aby sme Ježiša udržali na tróne? **Medical Ministry, str. 201:** „... oblečte si Krista a už Ho nevyzlečte, ale dovoľte Jeho Duchu, aby vtláčil svoju pečať do vašej mysle a charakteru.“ Priatelia, jedine keď Krista udržiavame na tróne, môže znovu vtláčiť pečať svojej podoby skrze svojho Ducha do nášho charakteru.

Pouvažujte so mnou o tejto otázke duchovnej stravy. **Education {Výchova}, str. 126:** „**Myseľ a duša sa budujú tým, čím sa živia a záleží len na našom rozhodnutí, čím sa živiť budú. Je v moci každého človeka vybrať si témy, ktoré zaujmú myšlienky a budú tvarovať charakter...**“

Teraz si prosím objasníme tie tri posledné kroky. Urobme to pospiatky. Čo tvaruje charakter? To, čo zaujíma myšlienky. A čo zaujíma myšlienky? To, čím sa rozhodneme živiť myseľ, témy, ktorými sa rozhodneme živiť myseľ. Prosím, moji milí priatelia, pochopte priamy vzťah medzi duševnou stravou a charakterom, ktorý máme. Pozrite, **čo vytvára charakter? Myšlienky a pocity dohromady. {5T 310.1}** Čo určuje, ako myslíme a ako sa cítime? Naše naprogramovanie mysle. Myseľ je úžasný počítač, túto ilustráciu sme už použili, a to, čo priamo určuje, ako bude fungovať je jej naprogramovanie. A ako ju programujete? Cez svoje zmysly. Je to presne to, čomu dovoľíte vstup, najmä cez oči a uši – to priamo určuje vaše zmýšľanie a vaše zmysľanie určuje, kým ste. „**Lebo ako (človek) zmýšľa vo svojej duši, taký je.**“ {Prisl 23,7} Preto prosím nepodceňujte dôležitosť starostlivého riadenia vášho duševného jedálnička. Je to absolútne nevyhnutné, ak si chcete vybudovať charakter, aký má Kristus. Sme v tom zajedno? Rozumiete tomu?

Teraz, čo si musíte ako kresťania uvedomiť je, že čelíte dvom načisto protikladným chutiám. Ktoré sú to? **Galat'anom 5,17:** „**Lebo telo žiada proti Duchu a Duch proti telu, lebo to sa,**“ čo? „... **jedno druhému protiví...**“ Spomínate si, že keď dostaneme novú prirodzenosť, tak tá stará, hoci už nekraľuje, ale stále čo? Zostáva. Hoci už viac nevládne, no stále tu sídli a stále má všetky tie zvrátené chůtky, je tak? Dychtí po všetkom, čo naplní jej sebecké sklony a záľuby a čo my musíme urobiť, je odmietnuť kŕmiť ju tým, po čom prahne.

Keby ste mali vybrať blok papiera, sadnúť si a urobiť rozhovor so svojim starým človekom a spýtať sa ho, po čom prahne, po čom prirodzene túži vo svojom duševnom jedálničku, a hore na svoj papier napísať „*telesné menu*“ a urobiť zoznam, objavili by ste všetko, čo uspokojuje **žiadosti tela, žiadosti očí** a čo ešte? **Pýchu života.** A všetko to spadá pod jednu hlavičku. Pod akú? Pod sebeckvo. Sebeckvo. Potom otočíte stránku a pohovárate sa so svojim duchovným človekom a spýtate sa jeho, po čom dychtí vo svojom duševnom jedálničku. A pod hlavičkou „*duchovného menu*“ spíšete zoznam túžob, ktoré vám povie. Viete čo objavíte? Všetko, čo uspokojuje túžbu po väčšej viere, väčšej nádeji a väčšej láske. A potom vezmite tie dva jedálne lístky a porovnajte ich. Čo zistíte? **Že sú radikálne protichodné v každom smere, radikálne protichodné.** Presne kvôli tomu Písmo vraví: „**Nikto NEMÔŽE**

slúžiť dvom pánom.“ {Mat 6,24} Žiadna manželka NEMÔŽE slúžiť dvom manželom. Žiadna vôľa NEMÔŽE slúžiť dvom prirodzenostiam. Preto čo? „**Vyvoľte si dnes, komu budete slúžiť.**“ {Joz 24,15} Musíte si vybrať, je tak? Musíte si vybrať. A vedzte, milí priatelia, že tá voľba je načisto rozhodujúca, lebo čím si zvolíte živiť svoju myseľ, to priamo určí charakter, ktorý budete rozvíjať. Sme v tom všetci zajedno?

Signs of the Times {Znamená doby}, 9. marec 1882: „Myseľ rastie z toho, čím sa živí. Chápanie sa postupne...“ Dávajte pozor! „**Chápanie sa postupne prispôsobuje objektom, ktoré vyžadujú naše uchopenie.**“ Postupné prispôsobovanie sa mysle témam a námetom, ktorými ju krmíte, je potenciálne klamný a tiež odrádzajúce. Čo tým myslím? Nuž, potenciálne klamný v tom, že ak ukážete svoju telesnú prirodzenosť a uspokojujete jej zvrátené chůtky, nakoľko sa tomu charakter a myseľ postupne prispôsobuje, môžete si naivne myslieť, že na vás nemá nepriaznivý vplyv to, čím si živíte myseľ. Počujete, pred čím sa vás pokúšam varovať? Môžete si myslieť, že to na vás nevlýva negatívne. Prečo? Lebo tá zmena je pomalá, prispôsobenie sa je postupné, ale radšej tomu verte. Isto to tak je. Podľa zákona určujete, aký charakter si budete budovať tým, čím si živíte myseľ. Hoci si nebudete uvedomovať dramatické, radikálne zmeny. Je to postupné.

Ten postupný charakter zmeny môže byť aj odrádzajúci. Ako to? Nuž, keď sa pre Kristovu lásku rozhodnete zmeniť svoju duševnú stravu a začnete odmietat' čímkoľvek krmít' starého človeka – teda **nestarat' sa o telo {Rim 13,14}** – a rozhodnete sa svedomito živiť svojho duchovného človeka tým, po čom dychtí a čo potrebuje, budete si uvedomovať rýchlu, radikálnu zmenu na podobu Kristovho charakteru? Nie, nebudete. Tie zmeny budú príšerne pomalé a dokonca vás bude pokúšať myšlienka, že vôbec nenapredujete a to môže človeka odradiť, je tak? No nech vás to neznechutí, prosím. Naďalej svedomito živte svoju myseľ duchovnou potravou a sľubujem vám, že to zduchovní a posväti váš charakter a urobí ho podobným Kristovmu. Urobí to.

Takže, na základe tohto princípu, čím by sme nemali živiť svoju myseľ? Najskôr sa chcem s vami pozrieť na to, čím by sme ju živiť nemali a zajtra dopoludnia sa pozrieme na to, čím by sme ju živiť mali. Vo svetle faktu, že duševná strava priamo určuje charakter, čím by sme nemali živiť svoju myseľ? Čomu by sme nemali dovoliť programovať naše mozgy cez zmysly, najmä cez oči? Priatelia, vypočujte si Dávidov záväzok, jeho zmluvu s Bohom a uznajte, že je hodný nasledovania. **Žalm 101,3-4: „Nepostavím si pred svoje oči veci beliala.“** Počujem „amen“? {Amen.} „**Nepostavím si pred svoje oči veci beliala.**“ Na základe toho, že **sa meníme na to, na čo sa pozeráme {RH, 6. dec. 1881, ods. 15}**, vo svetle toho faktu, že náš charakter utvára to, čím si živíme myseľ... teda že to priamo určuje náš charakter... Aké je potom dôležité, aby sme **neupriamovali svoje oči na zlé veci**. Prosím, všimnite si, že ak uzatvoríme s Bohom zmluvu, že to urobíme a v Jeho sile budeme v skutku odmietat' upriamovať pohľad na čokoľvek ničomné, aké výhody nám to prinesie? Nasledujúce.

Prvá: „**Nenávidím skutku tých, čo sa uchylujú od Boha.**“ {Ž 101,3} Ako to funguje? Prosím pochopte, že keď sa vystavujete bezbožnosti, znečítli vás to voči jej odpornosti. Je to nevyhnutný psychologický princíp. Keď sa vystavujete bezbožnosti, znečítli vás to voči jej odpornosti. Ak teda upriamujete pohľad na ničomnosti, nebudú sa vám protiviť. V skutočnosti, ak budete na tie ničomnosti hľadieť i naďalej, kam dospejete? Začnete ich prijímať a milovať. Ako teda budete nenávidieť skutok tých, čo sa uchylujú od Boha? Nenávidieť bezbožné činy? Musíte **sa rozhodnúť nehľadieť na žiadnu ničomnosť**, aby vás Svätý Duch urobil znovu citlivými voči jej odpornosti. Pochopili ste to? A vy potom z Božej milosti a skrze moc Ducha Svätého začnete nenávidieť bezbožné skutky, nenávidieť skutky tých, čo sa uchylujú od Boha. No musíte spolupracovať so Svätým Duchom v tom procese opätovného scitlivenia, a to tak, že **sa rozhodnete nehľadieť na nič ničomné**. Je vám to jasné?

Všimnite si, čo ešte zakúsi Dávid, a čo vy a ja zakúsime, ak **sa rozhodneme nehľadieť na nič ničomné: „Neprichytí sa ma.“ {Ž 101,3}** To, na čo hľadáme, upútava našu pozornosť, a ak na to

hľadáme naďalej, tyransky sa to zmocní našej mysle. A tú moc môžeme zlomiť jedine tak, že z Božej milosti **nebudeme hľadiť na nič ničomné**. Vtedy a jedine vtedy sa to na nás nenalepí.

Všimnite si aj ďalší prínos, **4. verš: „Prevrátené srdce odstúpi odo mňa; nepoznám zlého.“** Nuž, je to zjavné. Stav srdca je priamo určený tým, čím ho krmíme, ako ho programujeme. Ak sa teda **rozhodneme nestavať pred naše oči nič hriechne, zvrátené srdce od nás odíde a nebudeme poznať zlého**. Vidíte tu ten vzťah príčiny a následku? Sú to úžasné požehnanie, ale všetky ich budeme mať jedine vtedy, keď sa z Božej milosti **rozhodneme nerobiť** čo? **Neupriamovať pohľad na nič ničomné... na nič ničomné**.

Všimnite si, čo v tejto súvislosti hovorí **Jób: „Jestli sa môj krok odchýlil s cesty, a moje srdce odišlo za mojimi očami...“ {Jób 31,7}** Nie je to zaujímavé? Čo robí naše srdce? **Ide za našimi očami**. Prečo? Lebo funguje na základe toho, ako ho naprogramujeme svojimi očami. A ak hľadáte na ohavnosti, na to, čo je telesné, čo je svetské a bezbožné, vaše srdce za tým pôjde a bude tým priamo, nepriaznivo ovplyvnené.

Testimonies {Svedectvá}, zv. 2, str. 561: „Budeš sa musieť stať vernou strážou...“ Aká je to tá verná stráž? – Stráž, ktorá je stále v službe. Amen? **„Budeš sa musieť stať vernou strážou nad svojimi očami, ušami a všetkými svojimi zmyslami, ak chceš ovládať svoju myseľ aby tvoju dušu nenakazili špatné myšlienky. Túto obzvlášť potrebnú vnútornú prácu môže vykonať iba sila Božej milosti.“** Priatelia moji, je tak nevyhnutne potrebné, aby sme postavili stráž nad všetkými ulicami duše, a síce nad očami, ušami a tiež ostatnými zmyslami. No najmä oči a uši sú cestami, skrze ktoré je myseľ programovaná najpriamejšie.

Všimnite si, čo nám k tomu hovorí Peter. **1. Petra 1,13-16: „Preto opášte si bedrá svojej mysle.“** Pauza. Viete, my to v našej západnej kultúre nechápeme, ale tí, ktorým to Peter písal, presne vedeli, o čom hovorí. **„Opášte si bedrá svojej mysle!“** Viete, v biblických dobách nosili muži skôr voľné, dlhé rúcha a ak sa mali dostať z bodu A do bodu B, a najmä ak sa ponáhľali, čo museli urobiť, aby sa uistili, že sa cestou nebudú potkýnať? Museli si to rúcho uviazať tesne okolo bedier, zakasať si ho a potom mohli bezpečne napredovať. Ak ho nechali trepotiť, ľahko sa mohlo zachytiť na skale, paličke, vetve alebo trnitom kríku a mali by problém. Priatelia, Peter nám hovorí, že musíme vziať svoje myšlienky a opásť ich okolo Ježiša Krista, ak sa nechceme potknúť, keď sa ženieme za cieľom. **„Preto opášte si bedrá svojej mysle a súc triezvi dokonale sa nadejte na nesenú vám milosť, ktorá vám bude daná, keď sa zjaví Ježiš Kristus. Ako poslušné deti, neprispôsobňujúc sa driernejším v svojej nevedomosti žiadostiam, ale podľa toho Svätého, ktorý vás povolal, aj sami buďte svätí, v každom obcovaní. Pretože je napísané: „Buďte svätí, lebo ja som svätý!“ {3 Moj 11,45}**

A pamätajte, moji drahí priatelia, že ak máme byť svätí, tak kde musíme byť svätí? No dobre, kde to máme? **„Lebo ako (človek) zmýšľa vo svojej duši, taký je.“ {Prísł 23,7}** Aby sme teda boli svätí, musíme byť svätí v mysli. Preto je naisto nevyhnutné, aby sme si opásali bedrá mysle, ak máme byť svätí. Musíme riadiť svoje myšlienky. Každú myšlienku musíme zajať v pln do poslušnosti Krista, ak máme byť skutočne svätí.

Act of the Apostles {Skutky apoštolov}, str. 518 komentuje túto pasáž. **„Apoštol napísal tieto slová pre poučenie veriacich všetkých dôb; zvláštny význam majú ale pre tých, ktorí žijú v dobe, keď všetkému sa priblížil koniec.“ {1 Pet 4,7}** Kto je to, milí priatelia? To sme my. Čítam ďalej: **„Apoštol sa snažil poučiť veriacich, aké je dôležité chrániť myseľ, aby sa nezaoberala nedovolenými námetmi alebo nemárnila svoju silu rozjímaním o zbytočnostiach. Tí, ktorí nechcú padnúť za obeť satanovým nástrahám, musia dobre strážiť vchod do svojej duše; musia sa vyhýbať všetkému, čo vyvoláva nečisté myšlienky, či už ide o čítanie, sledovanie alebo počúvanie.“** Musím to prečítať ešte raz. Musia sa vyhýbať čomu? **„...všetkému, čo vyvoláva nečisté myšlienky, či už ide o čítanie, sledovanie alebo počúvanie. Mysleť nesmie byť ponechaná aby sa naslepo zaoberala**

každou vecou, ktorú jej vnukne nepriateľ duší. Srdce musí byť verne na stráži, lebo vonkajšie zlo prebudí zlo v duši a duša upadne do tmy. „Preto opášte si bedrá svojej mysle,“ napísal Peter, „a súc triezvi dokonale sa nadejte na nesenú vám milosť, ktorá vám bude daná, keď sa zjaví Ježiš Kristus... neprispôsobňujúc sa drevnejším, v svojej nevedomosti žiadostiam, ale podľa toho Svätého, ktorý vás povolal, aj sami buďte svätí, v každom obcovaní. Pretože je napísané: **Buďte svätí, lebo ja som svätý!**“

Priatelia, prečo majú tieto Petrove slová taký zvláštny význam pre tých, čo žijú v čase konca? Keď sa „**všetkému priblížil koniec**“? {1 Pet 4,7} Prečo? Počúvajte, ďalší výrok vám odpovie na túto otázku. Citát zo **Sabbath School Worker, 1. júl 1894**: „**Ako sa blížíme k záveru dejín zeme, satan zdvojnásobuje svoje úsilie, aby na nás vrhol svoj pekelný tieň, aby naše oči odvrátil od Krista.**“ Čo robí? **Zdvojnásobuje svoje úsilie.** „**Ak nám zabráni v pohľade na Ježiša, premôže nás, no my mu to nesmieme dovoliť, lebo, my všetci odostretou tvárou vzhliadajúc sa v sláve Pánovej sť'a v zrkadle meníme sa na ten istý obraz, od slávy v slávu, ako od Ducha Pánovho.**“ {2 Kor 3,18} Čo je to sláva Pánova? Sláva Pánova je Jeho charakter, a ten je nám zjavený v Kristovi. Preto keď hľadáme na Krista a uvažujeme o Jeho charaktere, učíme sa Jeho lekcie a poslúchame Jeho slová, vtedy sa meníme na Jeho podobu... Uvažovaním o Božej добрote, milosrdenstve a láske sa mení náš charakter. Ježiš povedal: „**A slávu, ktorú si mi dal, dal som ja im, aby boli jedno, jako sme my jedno.**“ {Ján 17,22} Nad tým, kto prijíma Krista, vyšla sláva Pánova, zasvietilo Slnko spravodlivosti, a veriaci, povstanú zo svojho poníženého a svetského stavu, odráža svetlo Kristovej slávy. Keď ustavične hľadí na Krista a uvažuje o Jeho kráse, stále viac a viac sa premieňa na dieťa svetla.“

Nádherne zhrnutie tých mnohých vecí, ktoré sme preštudovali v našom seminári.

A je to presne preto, milí priatelia, že satan vie, že Ježiš príde čoskoro. A ak máme byť ako ľud efektívnymi svedkami Kráľa, v týchto záverečných hodinách dejín zeme, a spôsobilými občanmi pre Kráľovstvo, musíme mať charakter, aký má Kristus. A on vie, že jediný spôsob, ako môžeme mať Kristov charakter je ten, že budeme hľadiť na slávu Pánovu, na Boží charakter zjavený v Kristovi. A tak zdvojnásobuje svoje úsilie, aby vymyslel čokoľvek, čo len môže, aby ľudom bránil v pohľade na Krista. A urobil to v dnešnom svete, priatelia? Urobil? Rozhodne áno. Je to načisto ohromujúce, všetko to svinstvo, ktoré je tam vonku dostupné, všetky tie veci, ktoré odvracajú pozornosť od Ježiša. Myslím na počítač, internet, počítačové hry – to je na vrchole zoznamu. Je absolútne desivé, koľko času sa trávi hľadením na tie veci. A to sa, moji milí priatelia, nerobí len vo svete. Robí sa to v našej vlastnej milovanej cirkvi.

Žasnem nad tým, ako je dnes prakticky každý napojený na internet. Všimli ste si to? Majú buď telefóny na ušiach, alebo slúchadlá v ušiach. Veľa cestujem a každý je napojený. Alebo majú mobil a hovoria. Alebo majú... Ako voláte tie malé počítače do ruky? {Blackberry} A hrajú sa nejakú počítačovú hru. Vidím to neustále. Mysleť majú načisto ponorenú do toho, čo je svetské.

No a keď som toto povedal, musím vás asi varovať, že keby ste ma videli na letisku, videli by ste ma s mojím iPodom a slúchadlami v ušiach a pokúšalo by vás povedať: „*Ten isto vodu káže a víno pije.*“ No prídte ku mne a dám vám tie slúchadlá. Počúvam Písmo. Viete, priatelia, vášnivo si rád **vykupujem čas.** {Ef 5,16} Rozumieme si? Nezostalo nám veľa času a nechcem stratiť ani chvíľu, takže prečo by som nevyužil techniku a nespravil z nej požehnanie? Dáva to zmysel? Istotne áno. V iPodu mám aj Ducha prorockého a živím svoju myseľ duchovným pokrmom. Tým sa chránim pred svetskými vplyvmi – je to obrovské požehnanie, obrovské požehnanie. Majte sa prosím na pozore pred taktikou nepriateľa v týchto záverečných hodinách. Majte sa prosím na pozore.

Citát z **Christian Education, str. 57**: „**Naplňte si celé srdce Božími slovami.**“ Počujem „amen“? {Amen.} „**Naše telá sú vybudované z toho, čo jeme a pijeme, a tak ako v prirodzenom**

hospodárstve, tak aj v tom duchovnom to, o čom uvažujeme dodá pružnosť a silu našej duchovnej prirodzenosti.“ Viete, tá otrepaná pravda „*sme to, čo jeme*,” platí nielen pre telesnú stravu, ale zvlášť a najmä pre ktorú? Pre tú duševnú, duchovnú stravu: „*Ste to, čo jete*.” To, čím si živíte myseľ, to z vás robí to, čím ste, priatelia. Rozhodnite sa teda nielen **nestarať sa o telo {Rim 13,14}**, ale tiež všemožne sa starať o Ducha. Amen? Usilovne, zámerne, svedomito, vytrvalo vyhľadávajte každú možnú príležitosť, aby ste krmili duchovného človeka tou stravou, ktorú tak zúfalo potrebuje pre svoju rast, ak má rásť.

Citát zo **Sons and Daughters of God, str. 108**: „**Myseľ treba živiť čistou stravou, ak má byť srdce čisté.**“ Chcete čisté srdce? Milí priatelia, musíte mať čisté srdce, ak chcete vidieť Boha. „**Blahoslavení čistí srdcom, lebo oni budú vidieť Boha.**“ {Mat 5,8} Ako však získate čisté srdce? Musíte živiť svoju myseľ čistým pokrmom. Musíte živiť svoju myseľ čistým pokrmom. Teraz mi však dovoľte, aby som vás varoval. Duševné stravovacie návyky sa nemenia ľahko. Táto úloha je možno ešte ťažšia ako zmena telesných stravovacích návykov, a už to je drina. Sme v tom všetci zajedno? Mimo chodom, sú tam priame paralely. Ak si váš jazyk navykol na nezdravú stravu... Teraz sme prestali kázať a začali strkať nos do iných vecí, je tak? Ak ste si vypestovali hlad a smäd, chuť na McDonaldovskú nezdravú stravu, a ste presvedčení, že musíte jesť prospešnú, zdravú stravu a rozhodnete sa urobiť tú zmenu, ako vám tá zdravá strava najskôr chutí? Dost' neutrálne a nezaujímavo. Prečo? Lebo ste svoje chuťové poháriky naučili prahnúť po nadmieru dráždivých chutiach a koreninách. Zamilovali ste si všetok ten tuk, koncentrovaný tuk a koncentrovanú sladkosť a koncentrované koreniny tej nadmerne spracovanej nezdravej stravy. Vycvičili ste sa v túžbe po nej, vaše chuťové poháriky ju chcú a tak keď začnete jesť jednoduché, zdravé pokrmy, povedia vám: „*Áááá, no tak, vari nečakáš, že nám to bude chutiť?*“ A Pán vám žehnaj, na chvíľu vám chutiť ani nebude, ale naberte odvahy. Ak vytrváte, môžete svoju chuť prevychovať. Naozaj môžete prevychovať svoje chuťové poháriky, aby túžili po jednoduchých, prirodzených chutiach a tešili sa z nich. Sľubujem vám, že ak v tom vytrváte, zdravé jedlo vám začne chutiť oveľa viac, než ako vám kedy chutila nezdravá strava. Viem to z vlastnej skúsenosti a môžem to dosvedčiť. Oveľa viac, než vám kedy chutila bufetová strava. A som tu, aby som vám povedal, že je aj oveľa uspokojujúcejšia – a to všetko priamo platí aj o vašej duchovnej strave. Musím urobiť aplikáciu?

Keď začnete svoju myseľ živiť tým, čo naozaj potrebuje, vášmu duchovnému jazýčku to bude chutiť strašne nevýrazne a nebudete mať z toho skutočný pôžitok. No Pán vám žehnaj, vydržte. **Nad'alej sa nestarajte o telo.** Lebo ak sa znovu uchýlite k nezdravej strave, čo urobíte svojmu telesnému podnebiu? Preto ho neustále prevychovávajte a posilňujte. Takže **nestarajte sa o telo.** Ničím nekrmte svojho telesného človeka a ďalej krmte toho duchovného a sľubujem vám, že vás to bude tešiť oveľa viac než ako vás kedy tešila nezdravá strava.

Čo sa týka faktora spokojnosti, všimnite si toto. **Micheáš 6,14**: „**Ty budeš jesť, ale sa nenasýtiš, lež v tvojom vnútri bude tvoja hladná prázdnota.**“ Ak živíme svoje mysle telesným pokrmom, jeme, ale nie sme akí? Nasýtení. Nie sme nasýtení. Stále sme hladní. No viete, smutné je na tom to, že toľkí ľudia tak horúčkovo krmia svoje telesné mysle, že ani nevedia, alebo si neuvedomujú, že nie sú nasýtení a niekedy ich k tomu musí priviesť až kríza. Pamätáte sa na to podobenstvo? **Lukáš 15,17**: „**No potom vstúpil do seba...**“ Je to o márnoträtom synovi. „**....povedal: ,Kol'ko nájomníkov môjho otca má hojnosť chleba, a ja tu hyniem hladom!**“ Pozrite, napchával sa všetkým, čo bolo telesné, ale hladoval. Bože pomôž nám uvedomiť si, že sme skutočne hladní, hoci sa napchávame telesným pokrmom, a Bože pomôž nám prísť k Ježišovi a prijať pravý pokrm.

Ján 6,35: „**A Ježiš im povedal: Ja som ten chlieb života; kto príde ku mne, nebude nikdy lačniť, a kto verí vo mňa, nebude nikdy žízniť.**“ Počujem „amen“? {Amen.} Brat môj, sestra moja, skúste, prosím: „**Okúste a vidzte, že dobrý je Hospodin.**“ {Ž 34,9} „**Okúste a vidzte, že dobrý je Hospodin.**“ Urobte to rozhodnutie, že prestanete krmieť telesného človeka. Začnite sa sýtiť Božím

Slovom a sľubujem vám, že to bude tá najlahodnejšia a najsýtejšia duševná strava, akú ste kedy poznali. Povstaneme?

Otec v nebesiach, prosím, pomôž nám pochopiť, aké dôležité je správne sa rozhodnúť ohľadom stravy pre naše mysle, a keď budeme ďalej pokračovať v tomto štúdiu, pomôž nám identifikovať jeden z najškodlivejších zdrojov duchovnej stravy, ktorý tvojmu ľudu ublížil viac, než čokoľvek iné. Prosím, Pane, daj nám otvorené srdce a učenívého ducha, keď budeme ďalej študovať. Toto je našou modlitbou, v Ježišovom mene. Amen.